

Muz. 14476

BIBLIOTEKA
UNIW. JAGELL
CRACOVENSIS

III

Panu Teodorowi Borkowskiemu

WIE PIEŚNI

na głos z towarzyszeniem
fortepianu

N° 1. N° 2.

„Białe róże senne róże” — „Poleciały pieśni moje”

Słowa Marii Konopnickiej
Muzyka

Stanisława Niewiadomskiego.

OP. 6.

KRAKÓW

Nakład i własność księgarni oraz składu nut
S. A. KRZYŻANOWSKIEGO.

Cena 1 K 60.

Musikalien-Druckerei v. Jos. Eberle & Co. Wien, VII. Bez
1884/85.

Antoni Piwarski i syn
Księgarnia, Wydawnictwo
Skład i wypożyczalnia nut
KRAKÓW, UL. ŚW. JANA 3.

Wanda Lachowicz

Muz. 14476 III

Muz. 1977k 1317/1

(163)

„Senne róże białe róże“..

(M. Konopnickiej.)

St. Niewiadomski, Op. 6. N° 1.

Andante.

Spiew.

Fortepian.

dolce, legatissimo

p

Sen - ne ró - że bia - ła ró - że

pp

do - brej no - cy wam. *p* Lśni mie - się czek na la - zu - rze

wskrós sre - brzy - stych lam, *p* i za scie - la bia - ło - że

un poco ritard.
w mo - drych ra - bkach fal, wo - dnym li - ljom na je - zio - rze za - pa -

Un poco piu vivo.
trzo - nym w dal. Wlek - kich mro - kach świat - łość bla - da

bu - dzi smu - tny dzień w fan - ta sty - czną tkan - kę skła - da

wiot - kich tra - wek cień. Drzy czó - ten ko u - wią - za - ne

jak nie - wol - na dłoń że - by plu - snąć w wo - dy szkła - ne

un poco rit. wzwie - rcia - dla - na toń. *tranquillo*

Tempo I.

Duch — co tę — skni, duch — co pła — cze

f legato

con calore

w tę ma — jo — wą noc wscia — nę klat — ki swej ko — ła — cze wię — zów tar — ga

ff

moc Myśl o gwia — zdy sre — brne tra — ca, le — cąc win — ny świat pierś o —

cresc. molto. -

twie — ra się mil — cza — ca jak wie — czor — ny kwiat. Myśl o sre — brne gwiazdy

Un poco piu vivo.

7

tra-ca, le-cac win - ny swiat Sze-ćcia, sze-ćcia choć - by chwi - le prze-

lo - tną wpo-sród burz co skrzy-deł-ka ma mo - ty - le zni - ka z brza-skiem

zórz ———— choć - by ty - le i - le ro - sy w po - lnym kwie-cie drzy:

Wio - sno, zie-mio wy nie-bio-sy sze-ćcia daj - cie mi

Tempo I.

p dolcissimo

Głos tęskno - ty e cho bu - dzi

wdrzących list-kach drzew ci - cho, ci-szej, niech snu lu - dzi nie za kłó - ca spiew

molto tranquillo

mgła się wi - je po la - zu - rze ja na fle - tni gram bia - ły ró - że sen-ne

ró - że do-brej no - cy wam.

„Poleciały pieśni moje“

(M. Konopnicka.)

Lento. molto espressivo ma semplice

St. Niewiadomski, Op. 6. No 2.

Spiew.

Fortepian.

Po-le-cia-ły pie-śni mo-je ja-ko pta-szał

ro-je za-hu-ka-ły, za-pu-ka-ły wo-kie-necz-ko two-je,

agitato

Oj za - ło - śna to go - dzi - na za - ło - śna go - dzi - na.

f

p

Na mo - gi - le wie - rzba sto - i wia - ter ją prze - gi - na

string.

p

cresc.

Po - le - cia -

e accelerando

rapido

p

pp

p legatissimo

ty pie - śni mo - je

rall.

rall.

con dolore

ja - ko pta - szat ro - - - je Je - dne ra - dły

rall.

espressivo

u mo - gi - ły go - rzka ro - se pi - ły Dru - gie po - szły mię - dzy lu - dzi

rall.

piór - ka po - krwa - wi - ły, piór - ka po - krwa - wi - ły. Pie - śni

rall.

pp *p*

mo - - - - - je!

p *pp* *ppp*

		złr. kr.
Sierosławski J. , „Zbiór 20 śpiewów kościelnych“ na 2, 3 i 4 głosy z organem		1.50
— „Zbiór koled“ z towarzyszeniem fortepianu lub na sam fortepian		1.20
Wroński A. , „Pieśni z „Błędnych ogników“		1.20
Zeleński W. , „Barcarola“. Duet		—80
— „Dwie pieśni“.	1. Na śnieżnym krzaku	} —60
	2. Robaczek kochał się w róży	
— „ „ „	1. Róża dzika	} —75
	2. Niepewność	
— „ „ „	1. Polały się łzy	} —75
	2. Słowiczku mój	
— „ „ „	„Marzenia dziewczyny“	—60
— „ „ „	„Szło dziecię z fujarką“	—60
— „ „ „	„Te rozkwitłe ciche drzewa“	—60
— „ „ „	„Życzenie“	—60
— op. 7. „Dwie pieśni“.	1. Czarnobrywka	} —60
	2. Zakochana	
— „Konrad Wallenrod“, opera w 4 aktach do poematu A. Mickiewicza wyciąg fortepianowy		10.—

